

Laidiens: 20.06.1995., Nr. 94

Ministru kabineta noteikumi Nr.151

Rīgā 1995.gada 13.jūnijā (prot. Nr.32 7§)

Noteikumi par Totalitārisma seku dokumentēšanas centra rīcībā esošo Valsts drošības komitejas dokumentu izmantošanas kārtību

Izdoti saskaņā ar likuma "Par bijušās Valsts drošības komitejas dokumentu saglabāšanu, izmantošanu un personu sadarbības fakta ar VDK konstatēšanu" 10.pantu

1. Totalitārisma seku dokumentēšanas centra (tālāk tekstā — "Centrs") rīcībā esošie dokumenti izmantojami likumā "Par bijušās Valsts drošības komitejas dokumentu saglabāšanu, izmantošanu un personu sadarbības fakta ar VDK konstatēšanu" (Latvijas Vēstnesis, 1994, 65.nr.) un citos tiesību aktos noteiktajos gadījumos, kā arī zinātniskiem un publicistiskiem mērķiem.
2. Valsts drošības komitejas dokumenti un dokumenti, kuri netieši saistīti ar Valsts drošības komitejas darbību, ja tajos nav informācijas par konkrētām fiziskajām personām, ir izmantojami bez ierobežojumiem.
3. Valsts drošības komitejas dokumenti, kuros ir informācija par tiem Valsts drošības komitejas štata un ārštata darbiniekiem vai informatoriem, kuru darbību minētajā iestādē tiesa atzinusi par noziedzīgu, ir publicējami pēc attiecīgā tiesas sprieduma spēkā stāšanās.
4. Fiziskai personai ir tiesības pieprasīt Centram informāciju par sevi, kā arī iepazīties ar minēto informāciju un saņemt ar to saistītās izziņas, dokumentu norakstus, izrakstus vai kopijas. Fiziskai personai sniegtā informācija nedrīkst attiekties uz citām fiziskām personām, kurām ir tiesības uz informācijas neizpaušanu.
5. Pēc fiziskas personas pieprasījuma izdarītā dokumentu par iespējamo sadarbību ar Valsts drošības komiteju meklēšana un to sagatavošana izsniegšanai ir maksas pakalpojums.
6. Valsts drošības komitejas dokumentus, kuros ir informācija par Valsts drošības komitejas štata un ārštata darbiniekiem vai informatoriem, kuru darbību Valsts drošības komitejā tiesa nav atzinusi par noziedzīgu (izņemot šo noteikumu 9.punktā minētos dokumentus), Centrs sāk izsniegt izmantošanai zinātniskiem un publicistiskiem mērķiem 20 gadus pēc dokumenta oriģināla uzrakstīšanas vai piecus gadus pēc tās personas nāves, par kuru ir attiecīgā informācija.

Minētos dokumentus iespējams izmantot bez termiņa ierobežojuma, ja saņemta attiecīgās personas rakstiska atļauja.